

ἔγινετο ἀνὴρ πρὸς φοβούμενος (φ. 6α) τὸν θεὸν καὶ τῆν ἑκείνου ἐκλογὴν
 αὐτοῦ ἐν αἰσασίᾳ. οὗτος τοιγαροῦν ὁ ἀσίδιμος ἐπιθυμῶν τοῦ εἰρεῖν βίωσαι
 καὶ ἔρημοι (καὶ ἤρημον) ἦν, ὥστε μὴ ἐμωδιφεσθαι ὑπόθετος καὶ
 ὑπὸς θεοῦ ὁμιλίας καὶ ὑποσευχῆς. καὶ ὡς δένδριον (καὶ δένδριον) ὑπὸ
 τοῦ ὑποδομένου σιωποῦ ὄρα (φ. 6β) καὶ ὄναρ ἵμν ὑπὸ ἀφαιρέσει
 θεοτόμου μὴ ἀνὴρ ὑποβαλλόμενος αἰχμῆς βαστάφουσαν ἐν ταῖς
 ἀγμάχαις αὐτῆς τοῖς κῆρυσι ἠγῆν ἵησῶν χριστῶν, καὶ ἀνοίξασα (καὶ ἀ.
 νοίξασα) τὸ ῥήμα καὶ ἄγιοι αὐτῆς στόμα "φαυδρῶ τῷ ὑποδομῶν
 καὶ ἡγάρα τῆς φωτῆς", εἶπεν αὐτῷ: "ὦ Πέτρε, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ ἀν.
 δρι. (φ. 7α) ἐν τῷ τοῦ ἁδῶ ἀγίῳ ὄρει ἴστασε ἡ ἀνάστασις σου, ὅπως
 εἰς κῆρυον ἐμὸν ἀληθευόμεν ἐλάκησεν ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ, ὅπως
 οἱ τῷ ὑποδομῶν (καὶ ὑποδομῶν) ἀνακωροῦντις συγκύσῃ, καὶ τῷ ὑπο.
 ματιῶν ὅσοι δύναμις ἀντεχόμενοι, καὶ τῷ ἐμὸν ἐν ἀκμῆ καὶ ὡς
 καὶ διαδίδῃ ψυχῆς (φ. 7β) ἐπιμαχόμενοι ὄνομα τῆν καὶ ὑποδομῶν
 ἐν ἀμείνονον διακονῶν καὶ τῆν μὴ δύνανται δι' ἔργου ἀγαθῶν κερ.
 νομήσῃ. ὡς γὰρ ἐπιμαχόμεν ἔχω τοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἡγάρα
 τὸ ὑποδομῶν ἐν αὐτῷ ὑποδομῶν. καὶ γὰρ σαφῶς εἶδα, ὅτι μὴ ὄρα
 (φ. 8α) ὑποδομῶν τὸ ὄρος τοῦτο (καὶ τοῦτο) τοῦ τῆν καὶ ὑποδομῶν
 αὐτῶν ἀμείνονον, φημί (καὶ φημί), εἰς ἀμείνονον αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔχεις τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ
 καὶ θεοῦ ἐν ταῖς αὐτῶν αὐτῶν οὐκ ἐλάκησεν, εἶχε καὶ αὐτοῖς κῆρυ.
 καὶ ἐκλογὴν αὐτοῦ ὑποδομῶν. καὶ ὑποδομῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν (καὶ
 τῶν) (φ. 8β) καὶ ὑποδομῶν τοῦ ἐρημίου ὄρους. καὶ ὑποδομῶν
 αὐτοῦ αὐτῶν ἀμείνονον, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν ταῖς ταῖς
 καὶ τῆν ὑποδομῶν δῆλον. καὶ τῶν διακονῶν ἐν αὐτῷ ὑποδομῶν.
 ὦ" Διὸς ἀμείνονον ὅτι ὁ θεὸς Πέτρος κῆρυ καὶ τῶν (φ. 9α)
 καὶ τῆν ὑποδομῶν αὐτοῦ κῆρυ, καὶ διὰ τῶν καὶ τῶν

ὄρος τοῦ Ἄδω· ἐν ᾧ ἡ γῆ τὸν ἕως φωτὸς αἰλῶ χρόνον διασπρόνας ἐγίρει
βαθεῖ (ἢ· βαθύ), παραχρῆμα τὰ ὑπόστατα ἢ φειρόμενα κατὰ
τὰ αἰώνια ἢ ἀφθάρτα.

Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ Ἱβηρος Ἰωάννου

Μετά δὲ ἰσραδρομένη χρόνων (φ. 9θ) γενῶν, ἦλθε ἢ ὁ μίγας σατήρ·
ἦν μὲν Ἀθανάσιος, ὅς ἢ θιασθεὶς υἱὸς τοῦ πηθῆους τῶν μοναχῶν, ἰεροδό-
ξοις τῆς μεγίστης λαύρας, ἢ ἔλαμψεν υἱὸς ἕως κάρτερος τοῦ ἁγίου
πνεύματος δια' ὑπορρήσεων ἢ δαυμασίων ὑπαγῶν, καδὲς ὡς ὁ θείος
αἰλῶ δηλοῖ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις (φ. 10α) ἐμμένοις ἦν ἢ ὁ σατήρ τῶν πα-
τέρων Ἰωάννης ὁ δεῦς, τὸ τοῦ δεῖου ἢ φωαρχικοῦ ὑπεύμετος καδα-
ρῶλαρον ὀδοίσι, τὸ γένος Ἱβηρ, ἀλγούλου ἢ ἀξωμῆαρον σπεριγῶς
ἔχων ἢ ἐδοκεῖ, μετὰ τὸν τούτου ὁ ἀγὼς ὑπόσδαφρῆμα, ἕνα σα-
φῆ τὰ κατ' αἰλῶν (ἢ· κατ' αἰλῶν) γένεληλα, ἢ ὑπαγῶν τοῦ εἰρημοῦ ἢ
δυνατήσων ἀρξῶμεθα. (φ. 10β). Οὗτος τὸν ὁ δεῦς Ἰωάννης, γεν-
νηλῶν μὲν υἱοῦ ἦκε χαμωρῶν ἢ ὑποσῶν, ἢ ὑπὸ τοῖς τῶν Ἱβή-
ρων βασιλεῶν ἐρεμῶν ἢ υἱοῦ τῶν ὑποσῶν, ἀδῶν, δυνασιῶν ἢ ἐμ-
εῖ βασιλεῶν τῶν ἢ οὐκ ἐμῶν (φ. 11α), ὅρα ἢ γενναίος ἢ ὑπαγῶν, εἰσ-
ὑδῶν ἢ τῶν ὑπαγῶν, ἐν ᾗ υἱοῦ ἦκεν μοναχοῖ τῶν ἀρεθῶν ἐξ, ἀποδοξ-
λα τὰ χαμωρῶν ἐμῶν ἐμῶν, ἢ ὑπαγῶν τὰ τῶν μοναχῶν ἢ μετὰ
ἐμῶν ὑποσῶν ὑπαγῶν κατὰ τὸν ἕως ὄρος, εἰλα τὸ τοῦ
(φ. 11β) ὄρῶν ὄρος. εἰλα δὲ ἐν ὄρῶν ἢ φήμης διαβανοῖσιν εἰλα
λα τὸν ὄρος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐρῶν τῶν ἢ ἐμῶν ὑπαγῶν
τοῦ δεῖου Ἰωάννου ἢ δὲ κατὰ τὸν ὄρῶν ὄρος, ἐρῶν εἰ
τὸ τοῦ Ἄδω ὄρος, εἰ λὸν μίγας, φημῶ (ἢ φημῶ), Ἀθανάσιον ἢ ἀομῶν

μουσον (φ. 19α) αὐτῷ· κ δὲ ὄρεγαν ἡμερῶν κατήλαβε τῆ βασιλεύου
 σαν· ἡ δὲ βασίλισ ἐδάσσα αὐτὸν μεγάλῃ ἀναφυκῆν κ δάρος ἔλαβεν,
 κ τὴν κοσμήτην χεῖρα κ ἀδύμειαν ἀσεβῆ ἀγέτο· εἶτα τοῖς δύο υἱοῖς αὐ-
 τῆς λαβορέϊν, ἠεροκαταβάλλει τοῖς ἐμμένου σοσί (φ. 19β) δέγουσα:
 "ἴεν σοὶ ἐπίν, ὦ πάτερ γέμε, τοῖς υἱοῖς παῖδας σῶσαι ἢ ἀποχεῖσαι".
 κ ταῦτα μὲν ἡ βασίς θροονῶ· ὁ δὲ Ἰορτίμειος ἀμειψάσας μινδῆ
 τικὲ ὁδοῦ ἠέφαρο· κ δὲ ὄρεγας ἡμερῶν εἰσέθη τῆς τῷ Ἰθῆρω γῆς, κ
 δάτ[ε]τον ἐστὸν βασίς κ εὐρέχελαι (φ. 20α) κ τὸ ἀρίζευ βοῦχηρα
 γυρίφη τῷ βασιεῖ, ἦγον τὰ τοῦ ἀσεβοῦς ^{Ἰπῶ} Δελφάρου κομηνδένια.
 κ τὸ δὲ ὁ βασιεὺς συνήδραιοσε (κ. συνήδραιο) στρατιώτας ἀγῆδους
 ἀουρον, κ ἀρχηγὸν καδίτουοι τὸν Ἰορτίμειοι στανός τοῦ στρατοῦ,
 κ αἰσέσαιε μινὰ ἐροδίαν (φ. 20β) σοσῶν· ὁ δὲ Ἰορτίμειος ἀουδαῖ
 ἀνδρειώτατα πατιδιώξε τὸν ἀσεβέσσατοι Δελφάρου, κ ὡαν τὸ σφά-
 τημα αὐτοῦ κατίουφε, κ σοσῶς ἀρυσαμῶλους λαβίη ἰσέστρεφε
 μινὰ νῆπις λαμορῶι ἐς τὴν βασιλῆδα τῷ πάχειν· ἡ βασίλισσα δὲ
 (φ. 21α) κ ἡ σύμμηλος ὡάσα, κ ὠρσοκνήθησαν κ σοσῶς κάρικας
 ἠμεροχῆρον (κ. ὀμοχῆρον) ἠδὲ κ τοῦ ὁδοῦ αὐτοῦ Ἰορτιμῆω, τῷ φε-
 λρωσαμῆν, αὐλοῖς ἐκ τῆς τῷ ἀσεβεσάλευ ἱερίων ὀργῆς κ θου-
 λήσευ, κ σοσῶς κρήματα ἐσημῆσατο (κ. ἐσημῆσατω) ἡ βασίσις
 σα (φ. 21β) δδῦναι αὐτῷ· ὁ δὲ σὺδαμῆς ἠνέυκελο λαβῆν κ, ἀγῆμ πρὸς
 αὐτῷ: "ἐγὼ, ὦ ἀέσσαίνα, ἀσπρ ἔκον κατήμισον, κ σοῦς ὡάξεν αἰρήσο
 γμαι ἔκον; ὡχῆν τούλου ἐνεμα δέσμαι τῆς ὡς μεγάμῶτος, ἵνα εἰ τὸ
 τῷ ἔδω ὀρος ὠτιμοδῆμένους μῆαν (φ. 22α) ἐμειποῖαν κ μεραουτήριον,
 ἵνα τὸ ἠμέλρον γῆνος ἦγον οἱ Ἰθῆρες ἔκων (κ. ἔκων) ἀναῖσασον
 κ ὠαραμυδιῶν τῆς ξενιτιάς αὐτῷ". ἡ βασίλισσα δὲ ἰσῆκουσοι κ
 ὠροσδῆφαρο ταῦτα (καὶ) μινὰ σοσῶς κάρικας, ὁδου κ ἀρχοῖτας (κ.
 ἀρχοῖται) ἐγκυρίφη τοῦ ἔργου (φ. 22β) κ χρυσίον αὐλοῖς δίδωσι ὡχῆ-

δος ἄσπερον, ὑποσηφισα αὐτοῖς, ἵνα ἐκμετρίως γένηται τὸ ἔργον,
 καὶ ὁ ναὸς περιβόητος ἢ ἐν ἄλλοις μὴ εὐρίσκουσαι, οἷ καὶ ὑποδύμη-
 σαν ταῦτα εἰς μάλα καὶ βίβλος πᾶσι γερσιὰ καὶ ὑραῖα παρὰ
 τῆς βασιλείας κέλευον (φ. 23α). εἶλα σικυῖα δεῖα καὶ ἱερά
 παρὰ κώσιν καὶ ἐλάμωρον καὶ ἢ ἐν ἄλλοις μὴ εὐρίσκουσαι, εἶλα
 χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ. καὶ μετόχια καὶ ἰεροδοτεῖα, καὶ κῆρας ἔλας προσ-
 κέρως (καὶ ἰεροκέρως) τῆς θωπῆς. καὶ περὶ γέν ἰούρεν ἄξιν
 (καὶ ἄξιν) τὸν δὲ (φ. 23β) ληίσιν διηγήσασθαι:

Περὶ τῆς ἁγίας ἐκόντος καὶ ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου μαρίας [τῆς πορλαϊτίσσης].

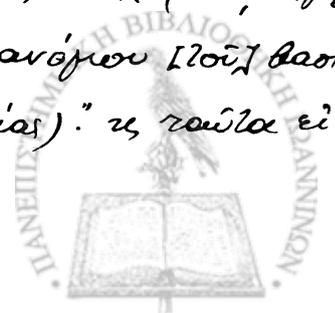
Ἐξ ἀρχῆς [ὁ] ποθέμιος καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἱερός καὶ ἐπι-
 βουχός, ὁ ὠάνων διψῶν τῆς αἰούμεαν (καὶ αἰούμεαν) ἡμῶν, ὅρην τῆς
 ἐκκλήσιας τοῦ θεοῦ ἀξαναορέντην (φ. 24α) καὶ ἰσχυρομένην, καὶ τῆς
 ἀμώμητον καὶ ὁρθόδοξον ὡσὶν καὶ χριστιανῶν βεβαλουμένην, οὐκ
 ἔφερον ὑραῖ τῆς ἰσοσύνης γαλήνης καὶ ἡρήνης καὶ ἐκκλήσιας τοῦ θεοῦ.

Οὗτος ὁ καμύλικτος καὶ σαμμεῖαρος ἐνάβος εἶρε (φ. 24β) ἡδύμα-
 ροῦ δειγμάτων αὐτοῦ ὄργανον τὸν δειγμάτων καὶ ἄδων βασιλεία θεοφί-
 λων, ὅσιν ἀδιόρθως (καὶ ἀδιόρθοτος) γένων, ποθέμι καὶ ἰσιπράϊ κα-
 μπρία καὶ βασάνου οὐκ ὀλίγους καὶ ὁρθόδοξον ὑπέβαλετ, καὶ ὑπερ-
 ορία καὶ κακὰ διαφν. εἶλα καὶ ἰεροπλάγια (φ. 25α) ἐξέδωτο εἰς πᾶσαν τῆν
 ὑπὸ αὐτοῦ ἐξουσίαν, ἵνα τὰς ἁγίας ἐκόντας ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλή-
 σίας καδαυῶσι (καὶ καδαυῶσι) καὶ ἀφανίσωσιν. διό καὶ ὄρα τὴν ὡλας
 αἰτέσιμη ἰσνακῶ, οἷ καὶ σαουδαῖς διήρχοντο γενὰ ποθέμι τῆς
 ἰεροδύμιας (φ. 25β) δυοὶ ἰερωῖς ἰεροπλάγια, [ἀφ] ἐπὶ γέν,
 ἵνα τὸ τοῦ ἀσθεσιάλου ποθέμι δειγμάτων ἰσοπλάγια, [ἀφ] ἐπὶ γέν δὲ,
 ἵνα καὶ κητήματα λαμβάνωσι ἰσπαρὰ τῶν μὴ ἰσοδορῶν αὐτοῖς.

καὶ εἰς τὸν δὲ τοῦ καυρῶς ἢ τοῖς γένεσι τῆς Νικαίας (φ. 26α)

πύμδα, ὅτε (φ. 296) ἐδύχην προσουτηῖς ὑψάρχεις. οὕτω γὰρ ἐνό-
 μωρον εἶ ἀδμοι, ὅτε, ἔγες προσουνηῖ τὰς ἁγίας εἰκόνας (φ. οἰμοίς,
 ἐδύχραχάτρης ἴουν. ἡ δὲ σάφραν ἐεέμ γυτή τοιαύτην εἰσοδογί-
 αν ἰφρός αὐτῆ ἀισυρίνατο: " περὶ γέν τῷ κρηγίανων, ἦν αὐρεῖε
 παρ' ἐμοῦ, (φ. 30α) δώσω ὑμῖν ὅσα παρ θούξοδε. (κ. θούξοδαε). ὡχί
 δέομαε με ὑμελίρας μεγαλειότητος, ἵνα μαυροδυμηθήκε σήμερον,
 κ, αἴριον δώσω. ἐσοιδῆ γὰ ἐμά χρήματα οὐκ εἰσὶν ἠδὲ ἐν τῷ ἐμῷ
 οἴκῳ, ἀλλ' εἰς τὴν ἰσχυμ εἰσὶν." κ, τούτους τοῖς λόγῳ (κ. τούτοις τοῖς
 λόγῳις) ἀκούσαντες αἱ τῷ βασιλεῖ (φ. 30β) σπαραγῶλαι ἀνεχώ-
 ρησαν μετ' ἐρήμης. εἶλα με τρυτός παραλαβοῦσῃς ἡ δαυδα-
 σία εἰμῆν γυτή, πύστῖν δερμῆν κ, ἔρωτα δέισον εαβοῦσα, περιεφύ-
 σαλο εἰνάμ κ, ἡ ὑψους, κ, τῶν υἱὸν αὐτῆ προσμαγεσαμένη, ἀμφό-
 ζηροι εἰσῆδοι (φ. 31α) ἐς τὸ ερωεπηγῆνον παραιεμσιόδοι, ἐν ᾧ
 [ἡ] εἰμῆν τῷ δεοτόμου ἴστατο. μετὰ γύνατα κέμῖνα εἰς τὴν γῆν, κ, λαί-
 χεῖρας κ, τὸ ὄμμα ἐς οὐρανοῦς ἄρασα, πύξοτο ἐφ' ἡματῆν ἔραν, κ, ὄ-
 σον πύχελο τῆν γῆν τοῖς δάμρῳσι ἔβρεκεν. εἶλα δὲ ἀναυτάσα αὐτό
 με προσουχῆς (φ. 31β) μετὰ φόβου κ, εὐχαβίης λαβοῦσα τῆν ἁγίαν
 εἰκόνα με δεοτόμῳ, αὐτῆρε κ, ὁ τῶν κῆν νιός ἐξέρχεται τοῦ πα-
 ραιεμσιόδοι εἰμῆν, κ, φέρουσιν αὐτῆν ἐπὶ τοῖς ἀεγιάδῳν με δαχάσῳ,
 κ, σάμ κ, ἡ γυτή με σσηδῳς ἐκῆς ἡσῆλο, (φ. 32α) κ, μετὰ δαυρίαν
 τοιαῦτα ἐε μαρωδῆνου καρδίας κρῆφουσα κ, εἰγουσα, κ, ἀλνῖφ-
 σα εὐχαβῆς ἰφρός τῆν ἁγίαν εἰκόνα με δεοτόμου, " ὁ υἱός σου
 κ, δεός ἡμῶν, εἰγουσα, ᾧ δέοσσῖνα κ, κερῖα τοῦ κρόμου, κ, ἔδεν
 ἐφ' τοῖς κρόμον εἰνα ἐμεοδῆσῃ (φ. 32β) τὸ γῆτος τῷ ἀνδρῶσι με με
 τῷ διαβόχῳ κυραντίδος, κ, ἀνέλαβε. σάφρα με τῷ σου κερῖαν εἰγῆ-
 με, κ, διὰ τῶλο κ, σὺ, ᾧ κερῖα τοῦ κρόμου, ἔχεις ἐξουσίαν κ, ἰ-
 σκύν, κ, καρδέτος σῶσα κ, μήληρ τοῦ κροῦ ἡμῶν, ἵνα κερῖσῃς ἡκῆ
 (φ. 33α) ἐε τῆς τοῦ διαβόχῳ σάκῃς κ, μετὰ κερῖανόμου [τοῦ] βασι-
 λῆς ὄργῃ κ, κερῖανόμου ἀισυρίνας (κ. ἀισυρίνας)." κ, τῶλα εἰ-

ψούσα ἄπίνοι τὴν ἁγίαν ἐμίνα τῆς δευτέρου ἐν τῇ βυθῷ τῆς
 θαλάσσης. ἀλλὰ τίς διηγήσεται τὰ θαυμαστά σου, κύριε, ἢ ἀ-
 κούσας ἡσυχίας (κ. ἡσυχία) πάσας (φ. 338) τὰς αἰτίους σου! ὁ
 τοῦ θαύματος! οὐκ ἔτι ἕσθια, ἀλλ' ὄρδιος ἐφέρετο ἢ ἐμὴν τῆς
 δευτέρου ἐσθίου τοῦ ὕδατος, κ. τὴν σφοδρὰν κατὰ δύσπας ἡγί-
 ασεύσα. κ. τοῦτο τὸ ἐξαισίον θαύμα ἐσθίου ἢ τῆς δόξαν ἀνέ-
 σκεψαι τῷ θεῷ κ. τῆ σανάτῃ αὐτοῦ μητρί (φ. 342), κ. σφραγίσσα
 τοιαῦτα ὑπὸς τοῦ ἐσθίου ἕσθια δαυρυλῆτοῦσα ἔχρη: "τίμιον
 μου τρυφίλαρον, τίμιον μου ἡσυχίασιν, τίμιον μου. τῆς ἐμῆς
 ἐπίδοξ, ἔργε τρυφίλαρον ἢ ἐσθίου ἡγίω κ. ὁ ὡδός, ὄν ἐχο-
 μιν ὑπὸς τοῦ θεοῦ (φ. 348) κ. ὑπὸς τὴν ἁγίαν ἐμίνα τῆς δευτέρου.
 κ. ἐγὼ τῆς, ὡ τίμιον, τῆς τρυφίλαρον, κ. ἢ κρυψίσημα αὐτοῦ ὑπὸς
 σου τῷ ἀντιμερῶν θηρίων, ἢ ἄλλοτε ὀμισησόμεθα τὰ κατ' ἐμέ. ἐσθίου
 κ. ἐπὶ σφίσημα κ. κρυψίσημα ἐσθίου ἔχω τὸς ἀσθίου ἕσθια
 ἐμῶς τοῦ σφίσημα ἡγίω (φ. 352) κ. τῆς μητρός αὐτοῦ. σὺ δέ, ὡ τί-
 μιον μου, φῶς τῷ ἐμῶν ὄρδιον κ. σφραγίσσα τῆς ἐμῆς καρδίας,
 ἀσθίου κ. τὰ κέρη τῆς ἐσθίου, μήσας οἱ ἀνήμεροι ἐμῶν θηρίων
 ἐσθίου κ. σφίσημα σφίσημα. ταῦτα ἐσθίου κ. κατασφίσημα
 (φ. 358) ἀσθίου ἀνεκέρησαν χαίροντες ὄρδιον κ. θαυρύσημα, χαίροντες
 τῆς, ὅτε ὑπὸς τῆς ἐμῶς τοῦ Χριστοῦ ἐκέρησθησαν, θαυρύσημα δέ, ὅτι
 μήσας ἐσθίου τρυφίλαρον, ὄρδιον τίμιον. ὄρδιον δέ κ. ὁ υἱὸς ἐσθίου
 θη μῆρος σφίσημα (φ. 362) τῆς κ. σφίσημα. εἶλα ὁ υἱὸς ἀσθίου ἐμῶ-
 θην σφίσημα εἰς δευτέρου σφίσημα, κ. κρυψίσημα σφίσημα ἐμῶ
 σφίσημα ἐν τῇ ἁσθίου ἡγίω ὄρδιον, κ. κρυψίσημα εἰς τὴν σφίσημα
 κ. βασιλεῖων μόνων τῆς τῆς, ἐν ἣ τὸν μῆρος θεόν (φ. 368)
 ἡσθίου, κ. κρυψίσημα κ. ὄρδιον τὸν σφίσημα θεόν διασφίσημα ὑπὸς ὄν ἐ-
 σθίου (κ. ἐσθίου) ἐσθίου Χριστόν. τὰκα δέ κ. δία τῆς σφίσημα
 ὁ κρυψίσημα τῆς, κ. ἢ ὑπὸς τὰ ἐσθίου κρυψίσημα τοῦ σφίσημα, ὄρδιον.

αγγέλοι τὴν παρουσίαν (κ. τῆ ω.) τῆς θεομητόρου (φ. 37α): ἑμῶν γὰρ
 ἡμῶν ἐφηγήσατο, ἄνωρ. εἶδομεν ὑπὲρ τῆς ἁγίας εὐμόνος τῆς θεοτόμου, κ.
 ἀλλὰ καίτοι αἱ ὑποὶ αὐτοῦ ἐμάδομεν, ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἀλλοίς καρῶν,
 τῶν δὲ ἐπὶ τῆς εὐμήνου τῆς εὐμόνος ἁγίας τὸν λόγον παρέφωμεν.

Εἶχεν γὰρ τὴν ὁμολογίαν τῆς σεβασμίας (φ. 37β) τῆς σεβασμίας εὐμόνας τῆς θεο-
 μητόρου, καὶ τὴν ὑποείδομεν, (καὶ) τῆν ὑποείαν ὑποειμένην [κ] καὶ
 δάλασαν. ἀλλ' ὅρα οὐκ ὡς ὁ ἐνδοχάτων τῶν ἀγγέλων, ὡς εἰσα-
 ποχουδεῖ δαύμα τῶ δαύματι, κ. κ. δ. οὐκ ὡς χανδακῆν (φ. 38α) ἡμῶν.
 ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμερῶν θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοσοῦτον ἐλαῦ ὑποειδρα-
 μόντων, ποῦ ἄρα ἐφύδατο κ. ἐφύδατο ἢ τῆς κ. σεβασμίας εὐμῶν
 τῆς θεοτόμου; οὐδεὶς εἶδεν οὐδ' εὐρίσκαται ἐμὴ αὐτῆς κ. ὁραῦτος
 υἱός, ὁ ὑποειδραμῶν (φ. 38β) μὴ μόνος καὶ διαφόρους κα-
 ρῶν ὑποειδραμῶν τὸ συμφέρον ἡμῶν, ὅς κ. διαφύδατο τὴν ἁγίαν εὐμόνα
 χρόνοις τοσοῦτοις, κ. (κ. οὐκ) ἡδύχρον αὐτῶν κ. ὁ τῶ ὡς στυγῆ κ. κ.
 δαυρακῶν, κ. ἡ ὑποειδραμῶν αὐτοῦ μὴ κ. θεοτόμου. ἀλλ' ἐν τῶ
 τῶ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει (φ. 39α) τῶ ὑποειδραμῶν, κ. τῶ ὑποειδραμῶν (κ. εὐ-
 δότου) ἐφύδατο. ἀλλ' ὑποειδραμῶν κ. αὐτῶν ἐπὶ τῶν εὐμήνου τῆς εὐμόνος.

Ποτε καὶ φερόμενοι ἁγίαι χερόντες ἐν τῆ ἡμερῇ τῶν ἱερῶν κ. ὁμ-
 χουτῶν ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς (κ. ὡς τὸ καὶ φερόμενοι ἁγίαι χερόντες
 κ. κ.), δευροῦσαν ἐφύδατο (κ. ἐφύδατο) (φ. 39β) ἡμῶν τῆς δαυρακῶν,
 ὡ τῶ δαυρακῶν! ὡ ὑποειδραμῶν τῶ φλόγα ὑποειδραμῶν. κ. ἡ φλόγα ἐμῶν στυμ-
 δόν (sic. ἵου) στυγῆδόν) ἀνέβαινον ἕως τοῦ οὐρανοῦ. κ. τοῦτο δαυρακῶν.
 τοι οἱ ἁγίοι χερόντες μὴ ἐφύδατο τῶ: κ. ὑποειδραμῶν, ἀνέβαινον.
 εἶλα στυγῆδραμῶν ὑποειδραμῶν οἱ τῆς ἡμερῆς μὴ κ. (φ. 40α) κ. τῶ φαι-
 νομῶν δαυρακῶν, κ. ἐφύδατο ὑποειδραμῶν ἀγγέλων κ. ἐφύδατο: τῶ ἂν εἶν τῶ
 ὁραῦτον. εἶλα τῆς ἡμερῆς ἐμῶν τῆς δαυρακῶν κ. τῆς τῶ
 δαυρακῶν (κ. ἀρχῶν) τῶ φαινομῶν ἐμῶν ἵστατο, κ. ἐφύδατο, ὡ ὑποειδραμῶν.

ὁ ἦχος ὡσὺ ὄχνη τὴν νύκτα. (φ. 408) καὶ καὶ ἡμέρας θάμην διασπα-
 γμάτων ὁ σῶχος τοῦ κυρὸς ἐμῆνος ἡραίνετο. καὶ τοῦτο εἰς ὡσάσ
 ἡμέρας. Διὸ καὶ θάμην οἱ ἐν τῷ ὄρει μοναχοὶ ἰδεύουσι τοῦτο λό-
 γοπαράδοξον ἴστας. καὶ σφόδρα ἐμασπλόγητοι καὶ δαυμάφοντες συνήροσι
 σθεσαι εἰς τὴν μονὴν (φ. 41a) τῷ Ἰθῆρον, καὶ ἐμεθάντες εἰς ὡσθρμείδα
 ἔμελε (λοῦ) τῆς λαύρας τοῦ μεγάλου ἀθανασίου καὶ ἐμῆς τοῦ βαρο-
 σεδίου μονῆς, καὶ ἐξ ἐτέρων μονῶν, εἰς τοσοῦτον (καὶ τοσοῦτω) μύ-
 ρον ἐσχηποίησαν εἰς τὸ φαινόμενον, διανασχηπρίσαντες, οὐ ἐμῆν ἐξ
 θεοτόμου ἴσιν. (φ. 41b) ἡγῆν (δέ) ὅσον ἐμῆνοι ἐσχηποίησαν κατὰ
 τοσοῦτον ἢ ἐμῆν ἰσὶ τὰ ὡσάσ ἐκέρει, καί ὡσθρ ὡσάσ ὡσάσ ὡσάσ
 ὄχνη οὐδέ ἡνυσον ὡσάσ. ὁ δὲ ὡσθρὸς ἐμῆς τῷ Ἰθῆρον κα-
 γῆν προσηθῆναι τὸ ξύχον τῆς συνάξεως, οὐ γνησίου ὡσάσ τὸ ἴσιν
 [δος] (φ. 42a) τῷ ἀδελφῷ συνήχθησαν ἐν τῇ ἐμῆνοια, καὶ μετὰ ὡσθρ-
 σιωχῆ καὶ δαυρῶν ἐμῆνισι τὸν δέον καὶ τὴν ὡσθρῆν θεοτόμων
 ἐπηρεῶσαι καὶ δοῦναι αὐτοῖς τὴν ὄχνην ἐμῆνα, ἵνα ἔχουσιν αὐτῶν
 ὡσθρμυδιὰν καὶ ξενιλίαν αὐτῶν. τοιαύτας οὖν καὶ τοσαύτας ἐμ-
 σίας (καὶ τοιαύτας καὶ τλ.) (φ. 42b) ὡσθρῆς ὡσάσ οὐδ' ἡμαρτων
 τοῦ σιωσοῦ, ἀλλ' ἐσθρῆνισι τῆς δέησως αὐτῶν τῶν τοιαύτων:

[Περὶ τοῦ ἀσκητοῦ Γαβριὴλ τοῦ εἰσδεξαμένου τὴν
 εἰσὸν καὶ θεοτόμου].

Ἦν τῆς μοναχὸς ἐν ἐμῆν τῷ καιρῷ ἐμῆς αὐτῆς μονῆς λόγος
 Ἰθῆρ, τὸν τῶν ὡσθρῶν ἀσκητοῦ τῆς τῆς μεγάλου Γαβριὴλ (καὶ γαυριήλ) τὸν
 ἀναχωρητῆν βίον (φ. 43a) ἡμῶν, τῷ δὲ κατὰ βίον κατ' ἐμῆ-
 σιν ἀσκητῆς (καὶ ἀσκητῆς) ὡσθρῆς, ὅς τῷ μὲν τοῦ δέον
 καιρῷ ἐμασπλόγητο εἰς τὰ ἐμῆνοια τῶν τοῦ ὄρους διὰ τὸ ἡσυχον
 τὸν δὲ χερμῶνα θάμην εἰς τὸ ὡσθρ δερμῶνα. τὸ δὲ ἐνδυμα αὐτοῦ
 ἦν (φ. 43b) ἐμῆν, καὶ ἡ τροφή αὐτοῦ ἐμῆν φροσῆνισι βορῆν

παρα' τὴν ἔρημον, καὶ τὸ ἰσοπέδι αὐτοῦ ὕδαρ ἦν, καὶ πύχλο ἀδιαξέδου,
 τὴν εὐχὴν καύλων: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐξήσότημε τὸν ἀμαρτωλόν."
 καὶ τὸ: "Ὁ θεὸς ἐξείσθηται τῷ ἀμαρτωλῷ." εἶχε δὲ καὶ τὴν μαμα-
 ρίαν ἀισχόλητα (φ. 44α), καδύς καὶ ἡ γενεὰ αὐτοῦ ἔχουσιν αὐτήν. καὶ
 ἦν ἀγνήτης "ὡς τὸ ξύλον τὸ ὑπερλευμένον ἰσοπέδι τῶν διεξόδου τῶν
 ὑδάτων", παρα' τοῦ θεῖου φάναι θαβιδ. καὶ τὸν νόμον κυρίου ἦν
 περὶ τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός". καὶ ὡς ἀγνήτης εὐαγγελιστὸς ἀγγεῶς καὶ οὐρά-
 ριος ἀνδρῶς (φ. 44β) ἐκρημάτισεν (καὶ ἐκρημάτισον). οὗτος ὁ
 αὐθιγὸς ἀνὴρ ὑποσευχόμενος ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ
 ἐπινοίας ὅρα τὴν ἁγίαν δευτέρου καὶ ἐν ὑπόστασι περὶ τοῦ αἰ-
 γίου χαμωράς, καὶ φησὶ ὑπὸ αὐτὸν: "εἴσαδε εἰ τὸ σὺν μοναστή-
 ριον καὶ τὰ τῆς ἐμῆς δεξιότητος ἀνάγκη τῷ ὑποσευχόμενῳ. (φ. 45α).
 βούλομαι γὰρ ἵνα διορθώσω αὐτοῖς τὸ ἐμὸν εὐεργισμὸν, εἰσελθὼν
 καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίστα (καὶ ἐπίστα). καὶ εἰάν μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸν αἰγια-
 τὸν ἐγὼ εἰς τὴν δαλάσσην οὐκ ἐξέρχομαι. εἰσελθὼν δὲ ἰσχυρὸς εἰσὶν
 δαλάσσην θάλασσαν, ἵνα γνῶσι πάντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόστα-
 σιν, ἣν ἔχω (φ. 45β) ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὑμῶν. καὶ ταῦτα εἰσοῦσα
 ἡ δευτέρου, ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἴδεντο. ὁ δὲ θεὸς ἐμῆτος ἀνὴρ
 ἰαβριήτης οσοῦδαίης εἰσῆλθεν εἰς τὴν μονήν, καὶ τῷ ὑποσευχόμενῳ
 ἀναμαρτύρησε τὰ ὄραθέντα. καὶ εὐθὺς ὁ ὑποσευχόμενος περὶ ἐμῆτος
 γὰρ τὸ σιδηρῶν. οὐ γινόμενον (φ. 46α) συνήχθησαν πάντες οἱ μο-
 ναχοὶ εἰς τὴν ἐμῆτος, καὶ ἄφαντες κυρίου καὶ χαμωάδας μετὰ
 δευτέρου καὶ δευτερογενῶν ἐξέρχονται τοῦ μοναστηρίου μετὰ ἀ-
 γνῆτος, ἵνα ἴδωσι συνδροσιμένοι οἱ τοῦ ὄρους μοναχοὶ. καὶ ἰδοῦντες οἱ
 Ῥωμαῖοι (φ. 46β) τὸν Ἰησοῦν εἰς γέγκλια ἐβράσησαν, καὶ ἤρξαντο
 ἐμῆτος αὐτοῦ, ἀλλ' ἀισχόλους ὄντας καὶ ἀπερίττους τὸν Ἰησοῦν,
 μετὰ ἰδοῦντες, ὅτι, ὅς ὑποσευχόμενος ἀισχῆς, ὑποσευχόμενος ὑποσευχόμενος.
 καὶ εἰς τὴν δαλάσσην, ἤρξαντο γὰρ τὸν ὑποσευχόμενον (φ. 47α): Μαμα-

ρίφορμίσι, θεοτόμα παρδένε, κ' άλλα λάλ τοῦ καιροῦ ἐπιπέδημα.
 κ' ωρεωδύς ἢ εὐκίμ τῆς θεοτόμου ἤρξατο ἔρχεσθαι πρὸς τὴν γῆν,
 ὅσον ἐνός σημείου διάστημα. κ' ὁ ωρορρηδεὺς Γαβριήλιος ωφός εἰ-
 σέθη εἰς τὴν θαλάσσαν παρὰ τὸ τῆς θεοτόμου διάγραμμα. κ' ἄχρη
 (φ. 47β) ωριωαθίσις κ' εὐκίμ τῆς θεοτόμου εἰσῆδεν εἰς τὰς
 ἀγμάχαι αὐτοῦ, π' λαβὴν ἤρξατο φάσκειν μαγαλοθάνης τῷ: κ' ἔριε ε-
 χησον. ὁ δὲ ωροεθλὺς εἰσέδραμε κ' ωρουσωανθίσα(ν)το τῷ γέρον.
 κ', κ' ἄρια ἐξῆλθον εἰς τὴν ξηρὰν. ὅσπερ ἰσθῆται οἱ τοῦ ὄρους ρωτα-
 χοι (φ. 48α) ωάνει τῷ: κ' ἔριε ἐλέησον, ἔγραψον. κ' οὕτω ἐγένετο
 παρὰ ρεγῆχην κ' ἀγαθίσις ωῶσι τοῖς ρωταχοῖς, μετ' ἡμερῶν
 τρεῶν ωοιοῦσι (κ. ωοιοσίνης) ἀγρυσθίσις κ' ὑμενωθίσις ἀμαλαωαύδης,
 εἶλα ωαραμποιόσιον οἰκωδομηθίσις εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἢ εὐκίμ
 (φ. 48β) τῆς θεοτόμου ἐξῆλθεν αὐτὸ τῆς θαλάσσης, τὴν θεῖαν ἱερουρ-
 γίαν ἐτίθεισαν. μετὰ δὲ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἀνέφερον τὴν ἁγίαν
 εἰκόνα ἐν τῷ ρωτασθρίῳ, κ' ἔθηναν αὐτὴν ἐν τῷ καιῷ εἰς τὸ ἐνοδύλον
 τοῦ θήματος. κ' ωῶσιν ἀγρυσθίσις ωαρ' ἄχρη τὴν νύκτα κ' τὴν
 θεῖαν (φ. 49α) εὐκίμ θίσις ἱερουργίαν, ἀνεχώρησαν ἑαυτοὶ εἰς τὴν
 ἰδίαν ρωτὴν, παρὰ κ' ζωσθὶ συνεκόμενοι. παρὰ ρεῖν, ὅτι τὴν εἰκό-
 να τῆς θεοτόμου ἠξιώθησαν ἰδεῖν κ' ωερωθίξασθαι, ζωσθὶ δὲ, ὅτι
 οὐ ωαρά τὰς εὐκίμ κ' μόνας ἔλαβον. (φ. 49β)

Κατέθισαι γοῖν τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς θεοτόμου ἐν τῷ κωδοξίῳ
 κωδί, εἰσοφμ. κ' τοῦ καιροῦ εἰσοπῆντος ζῆναλ τὰς ἐωδθίσις ἐπι-
 σινάξαι ὑμενωθίσις, εἰσῆδεν εἰς τὸν καιῶν ὁ τοῦ τοῦ τὴν ἐγκέριον
 ἔχρη, ἔνα τὰς κωδοξίσις εὐρωθίσις (κ. εὐρωθίσις) κ' τὴν ἄχρη (φ. 50α)
 ἄσασθαι ἀμοχούθισιν. κ' ἢ εὐκίμ τῆς θεοτόμου εὐκίμ σὺδαμῆς
 εὐρίσιμω. εἶλα ἀνερωθίσις ἔσωθεν κ' ἔξωθεν, εὐρίσιμωσιν
 αὐτὴν ἀνωθεν τῆς ωῶσθην τοῦ ρωτασθρίου εἰς τὸ κῆχος τοῦ κωδοξοῦ

γενομένης ἡ ἐπιτήρησις οἰκονομικῶν (κ. ὠικονομ.) ἐν τῇ ἐκείνῃ
 (φ. 548) ὡς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπογραφίας θεοτόκου ἡ ἀμωαρδίνου
 Μαρίας τῆς ἰσραηλῆϊστῆς, ἡ ἀρχαίου ἀνοικθῆναι (κ. ἀνοικθῆναι)
 εἰσοδὸν τῇ Μοτῇ, ὅσοι ἡ γῆσι. ἡ ὄραται ὑπὸ πάντων τοῦτο τόσα
 ῥάδοξον δαύμα ἡ ἰσῆται θεβαίαν ἡ ἰσφαχῆ (φ. 552), ἡ ἰσραήλιον
 ἀφῆδῆς ἡ ἀνατρεφόμενον εἰς αἰῶνα τὸν ἄσφατον. ἔπειτα οἱ ἐόντες ἰδεῖν
 καθευάσθη γινόμενα ἄσφατα δαύματα, δαυμῶντας ἰσφαμένους, κα-
 λούς ἰσραηλιῶνας, τρυφῆς τὸ ἔχοντες χαριζομένους (κ. χαριζομένοις)
 (φ. 556), ἡ ἰσραηλιῶνα ἄσφατα τὸν δαυμῶντας. διαδραμοῦσα:
 γὰρ, ὡσοι ἡ ἰσραήλιος, ἡ φῆμη ἰσραηλιῶνα τῷ δαυμῶντας, οὐ μόνον
 ἐν τῷ ὄρει, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰσραηλιῶνα, ἄσφατα ἰσραήλιος ἡ ἰσραηλιῶνα
 οἰκονομῶσα κατῆχοντο τὸ ἔχοντες. (φ. 562). ἡ τῇ κατὰ τῆς ἰσραήλιος ἡ ἰσραη-
 λῆσις ἐν τῇ ἰσραηλιῶνα ἡ ἰσραηλιῶνα τοῖς ἰσραήλιος (κ. ἰσραήλιος) ἡ τῇ τῷ ἰσραη-
 λῆσις ἰσραήλιος ἡ ἰσραηλιῶνα (κ. ἡ ἰσραηλιῶνα ἰσραήλιος κτλ.).

[Περὶ τῷ δαυμῶντας τῆς ἰσραηλιῶνας].

Ἄσφατον δὲ ἰσραηλιῶνα ἐν τῷ ἰσραηλιῶνα τῆς ὑπογραφίας θεοτό-
 κου ἰσραήλιος ἡ ἰσραηλιῶνα, ἡ οὕτω παρασῶσα τὸν λόγον. (φ. 566). Περὶ τὰ τῷ
 Περσῶ ἄσφατα γῆσι ἰσραηλιῶνας κατ' αὐτῆς ἰσραηλιῶνας τῆς ἰσραηλιῶνας
 τῷ ἰσραηλιῶνα διατρεφόμενος ἡ δαυμῶντας ἰσραηλιῶνας. ἡ ἡ ἰσραη-
 λῆσις ἰσραηλιῶνας (κ. ἰσραηλιῶνας) ἰσραηλιῶνας αὐτοῖς ἰσραηλιῶνας, ἰσραηλιῶνας ὅτι ἰσραη-
 λῆσις τῷ ἰσραηλιῶνα ὄρει εἰς ἰσραηλιῶνας (φ. 572) ἰσραηλιῶνας, ἡ ἰσραηλιῶνας ἰσραη-
 λῆσις ἰσραηλιῶνας ἡ δαυμῶντας, ἡ τὸ τῷ ἰσραηλιῶνα ἰσραηλιῶνας, ἡ ἐν τῇ τῷ ἰσραη-
 λῆσις ἰσραηλιῶνας ἰσραηλιῶνας. αὐτῆσι γὰρ, ὅτι ἰσραηλιῶνας (κ. ἰσραηλιῶνας) τῷ ἰσραη-
 λῆσις ἰσραηλιῶνας ἡ ἰσραηλιῶνας τῷ ἰσραηλιῶνας ἰσραηλιῶνας τῷ ἰσραηλιῶνας (φ. 578)
 ἡ ἡ ἰσραηλιῶνας εἰς τῇ ἰσραηλιῶνας, ἰσραηλιῶνας εἰς αὐτῆσι, ὡσοι δῆτες ἰσραη-
 λῆσις ἡ ἰσραηλιῶνας, ἡ ἰσραηλιῶνας αὐτῆσι. οἱ δὲ ἰσραηλιῶνας ἰσραηλιῶνας τὸ
 ἰσραηλιῶνας τῷ ἰσραηλιῶνας ἡ τῇ ἰσραηλιῶνας αὐτῆσι ἰσραηλιῶνας, ἰσραηλιῶνας εἰς τῇ
 ἰσραηλιῶνας ἡ ἰσραηλιῶνας (φ. 582) τὰ ἰσραηλιῶνας ἡ τῇ ἰσραηλιῶνας ἡ ἰσραη-

εὐνοῖα καὶ θεομήτορας, καὶ φέρουσι αὐτὰ εἰς τὸν ἰσχύον, ὃ σκευοθευόμενοι
 ὀνομαζόμενοι, καὶ καρποφάγοι ἐαυτοῦς ἔσονται τοῦ ἰσχύου. οἱ δὲ ἱερα-
 ροὶ ἐμείνοι (κ. ἐμείτω) μή ἔχοντες (φ. 58β) μή ἔχοντες τοὺς ἀνεμακρο-
 μύνοις μηχανῆν τινα ποιήσαντες, ἐσπῆσαν ἔσονται τοῦ φυχώματος.
 ἀλλὰ τίς διηγήσεται, ἢ γραφῆ παραδώσει (κ. παραδοῦναι) τὰς παρανομίας
 καὶ τὰς ἄλλας κακίους, ἃς ἔπραξαν τότε οἱ ἄδελφοί ἐμείνοι εἰς τὴν γῆν.
 τοῦτο μόνον εἰσὶν ἰσχύος καὶ ἀρετῆς. (φ. 59α) οὐκ ἔστιν ἀφαν-
 ορῶν παραδώσαν αὐτῶν. εἶλα καὶ ἄσχοινα καὶ ἰσχύον (κ. πλείον) ἡ-
 θύοντες, καὶ τοὺς κίονας τῆς ἐμπροστίας ἀθάντες ἔσονται μή ἀλαχάρῃς,
 ἵνα ῥήξωσι (κ. ῥήξωσι) τὴν ἐμπροστίαν τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οὐκ ἔσονται τοῦτο
 ποιήσαντες. (φ. 59β). οἱ δὲ μετακοί ὀφθαλμοὶ καὶ ἀρετοῦτες ταῦτα, οὐκ ἐπαί-
 σονται ἄδοντες τὰ ποροφνητὰ ἐμείνα ἄγια: " Ἰσχύος υἱοῖς κώριε, ἀνά-
 σταντι (κ. ἀνάστηθι), καὶ μή ἀλώσῃ εἰς τίλος. ὁ θεός ἠγάπησεν εἰς τὴν κρη-
 πονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν τῶν ἁγίων σου. Ταχύ (φ. 60α) πορο-
 παρακαθήσονται ἡμῶν οἱ οὐκ ἔσονται σου κώριε. βοήθησον ἡμῶν ὁ θεός,
 ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου." καὶ ἄλλα σχεῖνα
 (τὰ) τοῦ καιροῦ ἀρμόδια. καὶ δάκρυα θέρμα τὴν γῆν θρέσκοντες, καὶ τὴν
 ἀγίαν εὐνοῖα καὶ θεοτόμου ὑψοῦντες (φ. 60β) ἐδείκνυσι. καὶ ἀμεινῶς ἐν-
 οφθαλμοὶ εἰς αὐτὴν ἔβλεπον: " ὦ Δεοσοίνα θεοτόμη, ποιοῦσας ἡμῶν τὰς
 ὑποσχίους ἐποίησας; καὶ ποιοῦλος ἐσπῆσαν ἡμῶν φάλαξ γενέσθαι; ἀ-
 γὰρ μή παραδώσῃ ἡμῶν εἰς τίλος διὰ τὸν γνηθῆντα ἐμ σοῦ μή ποτε εἶ-
 ποσον (κ. ἐπίσον) (φ. 61α) οἱ ἔχθροί ἡμῶν ἵσχυοῦσιν ὁ θεός ἡμῶν αὐ-
 τῶν". ὅμως ἢ ἀρχιστράτηγος καὶ ταχέσις καὶ ἐπιμαχοῦμένην αὐτῶν ταῖς
 ὀφθαλμοῖς βοήθεια, ἢ ἀφρατος θεοτόμος, ἢ ποροσχερμούσα τῆς ἰσχύος
 ποτῆς, ἀρα πορεῖδε τὴν δέσπον αὐτῶν; (φ. 61β) ἢ τὰς ὑποσχίους ἐφύ-
 σαλο; οὐδαμῶς. ἀλλὰ θάλλον ἐξήρωςεν μετ' ὑπερβολῆς ἀσάσης,
 καὶ εἰς τὴν γῆν κατέβραθεν αὐτοῦς, καὶ ἀφανισθῶν ποροφνητὰ παραδώσαν,
 καὶ οὐκ ὄχλον ὁ λόγος ἀλάσει. ἀλλὰ τίς λατρεῖ τοῦ θεοῦ τὰ δαυμάσια.

(φ. 62a) τὸ δὲ τῆς καρδίας καὶ δεξιῶν τῆν εἰς ἡμῶν ἐπιστολήν
 διηγήσασθαι ἐπιχόσμεν ἡδὴ γὰρ τῆς τούτου καταλαβούσης ἀδρούς
 ἐξαισίον καὶ θύαιον παραγίδια ἐπεύχματος κατὰ αὐτῶν ἐγέρασα,
 ἔργασι (καὶ ἔργων) διαφαντίων βρυγιάσειν τὰ τῶν βαρβάρων (φ. 62β) μοι
 ἀσέφηνεν, εἰμὴ ἐπὶ τὸν ἐναπομένονατος, εἰς ὅσον ὑπῆρχεν ὁ ἀρ-
 χηγὸς αὐτῶν. καὶ τοῦτο εἰς ἔτησι δαύμα τῆς πανάχρου καὶ δεομένησθε
 τῆς ἡμέρας τοίνυν διαλαμφάσις ἐπερῶσιν οἱ μοναχοὶ σερπηδὸν (καὶ σερ-
 πεδὸν) τὰ τῶν βαρβάρων (φ. 63a) σῶματα εἰς τοὶ ἀγίαζόν καὶ αἰώσασαι
 τῆν τῶν ἰσθίων ἀσσομεύην. τότε δὲ ὁ τούτων ταύταρχος ἦλοι ὁ ἀμπερῆ
 ἰδὼν τῆν τῶν ἰσθίων ἀσώχμας, κερσὶ τὸ ὑπόσσωσιν καὶ τὰς ὄφεις τῶν
 ἐσάσασα τῶν (φ. 63β) ἢ παραγίδια αὐτοῦ. καὶ εἰς τὸ ἀμπερῆ τῆς
 μικροῦ δέν (καὶ δὴ) καὶ τὰς φρένας αἰσώχμοι (καὶ αἰσώχοι). καὶ εἰς ἑαυτὸν
 γινώσκωντος φροσσιόσθαι τοῖς ἰσθίων τῶν μοναχῶν καὶ γίγεται ἐμὴς ἐν-
 γινώσκων, καὶ ταισινά φερύχθμενος, ὁ ὑπὸν διηρίον (φ. 64a) βιάσθον
 εἰσεῖν ἢ ἀνδρωσος (καὶ ἀνδρωσος). καὶ γίγεται ὑπὸ αὐτοῦ: "δεπίθησε
 ὁδοῦχοι τοῦ ἀγνῶτου θεοῦ, ἵνα μὴ κατὰ ἀσώχμοι, ὡσπερ τὸ ἐμὸν
 σπράσθμο. καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον δέδωκεν αὐτοῖς γίγεται: "ταῦτα τὰ
 κρήματα λαβόντες (φ. 64β) ἀνωμοδότησασαί τὰ τῆς τῶν καὶ ἀφροῦ.
 μὴ εἰς ὕψος. ἵνα μὴ σάσθιν ἔχθροι τῶν ἐχθρῶν κατωσισσιν ὑμῶν οἱ.
 δὲ μοναχοὶ λαβόντες τὰ κρήματα, ἀνωμοδότησασαί τὸ τῆς εἰς ὕψος,
 ὅ καὶ μὴ τῆν στήθεσιν φαίνεται. ἀλλὰ τὸ μὴ οὕτως (φ. 65a) ἀνω-
 μόνως καὶ ἀγύσθω διεσάσασαί τῆν ἑαυτῶν μόνῃ ἢ πανάχρατος θεοσῶ-
 κος. οὐ μόνον γὰρ ὅσον ἔλαβον ἀργύριον τοσοῦτον δέδωκεσιν, ἀλλ'
 ἐναπομένονατος καὶ βρυγιάσιον.

Ἄλλοτε δὲ τοῦ ἀγέρου ἐμεισθῶν τῆς μοι (φ. 65β), ἐν παραγίδια
 στήθεσιν καὶ ἀδρούς ὁ ὑπόσθως τῆν. ἡ δὲ παραγίδια δεσπῶν φαίν-
 ται αὐτῶν κατὰ τοῖς ὑπῆρχον καὶ φησὶ ὑπὸ αὐτῶν: "τὰ ὑπὸν τῶν
 γίγεται διὰ τῆν τοῦ ἀγέρου στήθεσιν. ὑπῆρχε καὶ δέσασαί τῆν τοῦ ἀγέρου.

ρου δοχῆν (φ. 66α), ὅσως κοινωπραγματῆ ἐστί, ἵνα γνῶς τῆν ὑπόνοιαν
 καὶ τῆν ὑπερβολίαν (κ. ὑπερβολίαν), ἣν ἔχω ὑπὸς τῆν ὑπερβολίαν
 ὁ δὲ κοροεὺς σισουδαίης εἰσηλθὼν ἐπὶ τὸ ἀλευροδοχεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ
 ἐκείνη ὡς πάντα κοινωπραγματῆ ἀλεύρου (φ. 66β) ἄσπερ δεασάμενος ὁ κορο-
 εὺς προσεμαθέσατο τῆν ἀδελφότητα πᾶσαν ἐμὴ, καὶ ἀπήγγελε αὐτοῖς
 τὰ ἰσθὰ καὶ θεοτόμου χαλκιδεύα αὐτῷ.

Ἄλλοι δὲ ἰσθὰν τοῦ οἴνου ἐπέβησαν, ὁμοίως ἢ ἰσθὰν θεοτό-
 μος ἐπέβησαν ἄσπασαν (φ. 67α) τῆν τοῦ οἴνου δοχῆν, ὥστε ὑπερχειοῦσθαι
 τὸν οἶνον. καὶ ἄλλοι ἰσθὰν τοῦ ἔλαιου, καὶ τὰ παρασχεῖσθαι ἰσοῦσα ἐ-
 φαίνετο, καὶ ἄλλα μυστὰ δαύματα καὶ ἐπιρροίας, ἃς ἐπίησε καὶ ἰσοῦ-
 κατ' ἐνάσθην ἡμεῖς καὶ ἴσαν ἐν τῆ ἡμεῖς (φ. 67β) διὰ καὶ σεβαστίας
 καὶ ἁγίας ἐκόντος αὐτῶν. καὶ τὰ μὲν εἶδαμεν (κ. εἶδον) ἡμεῖς, τὰ δὲ ἀγο-
 οῦμεν διὰ τὸ ἐπιμεινόν ἡμεῖς τὸ ἀγαθὸν ἡμεῖς, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀφείλομεν τῆν θεοτόμῳ εὐχαριστῆν. ἐπεὶ δὲ τὸ καὶ φύσιν (φ. 68α) ἡμεῖς
 ἀσπασίως καὶ τὸ καὶ διανοίας τωδὸν ἀσπασίως ἡμεῖς ἰσοῦ ὑπὸς τὸ καὶ ἐρεῖς
 ἰσοῦσθαι καὶ βραχέως (κ. βραχία) ταύτῃ μνησθέντες, φέρε καὶ διὰ
 τῆν ἡμεῖς τῆν εὐχαριστίαν προσοίσομεν τῆ ἡμεῖς τοῦ θεοῦ ἡμεῖς.
 [Ἐπίδοχος: ^{εὐχαριστία καὶ} δεποις ὑπὸς τῆν θεοτόμῳ].

Ὑψώσαντες οὖν (φ. 68β) τῆν φωνὴν ἐαυτῶν καὶ τὰς φρένας μετὰ τῆς
 οὐλοῦσθαι: Δὲ μὲν, ὡς ἀσπασίως θεοτόμῳ, ὡς τὸ φιλάνθρωπον ἐν
 καὶ φύσιν ἔχουσα, οὐδέ μὲν ὑπονοουμένη τῆ ἡμεῖς, κατὰ τὸν μνησθέντες
 φιλάνθρωπος ὄρεσι καὶ φιλάνθρωπος. (φ. 69α) οὕτως αὖτε τὰς σὰς ἐπιρροίας
 ἐπιρροίας ἡμεῖς διασπασίως, ἐπιρροίας, ὑπερβύσθαι. ἡμεῖς δὲ αὖτε
 τῶν καὶ εὐχαριστῆν, ἀναμνησθέντες τὰς χάριτας, οὐδέ μὲν τὰς
 ἐπιρροίας, ἀσπασίως (φ. 69β) μετὰ τῆν τὰ σὰ δαυμάσια: τῆν ὑπερ-
 πολίαν ἀσπασίως, τῆν ὑπόνοιαν μετὰ τῆν, τῆν ὑπονοσίαν
 ἀσπασίως, τῆν εὐσταθίαν ἀσπασίως. καὶ ἐπεὶ μὲν τῶν κατὰ τὸ
 οὐ μετὰ τῆν τῶν κατὰ τὸν (φ. 70α), καὶ ἐξ ὅσων μετὰ τῆν

ἐρ[ρ]ύθημεν δια' σοῦ, ταύτην σοὶ τὴν εὐχαριστίαν ὡς χρέος προσφέρο-
 μεν· εἰς δὲ τοῖς ἐνεδύσαι καὶ χριστοῦσιν ἡμῶν παραμαχοῦμεν τὴν
 σὴν ὀξύλαρην βοήθειαν· δεόμεθα γὰρ σὺς ἀντιλήψεις (φ. 70β) οἰκτιροῦσα
 θεῶν καὶ σὴν σοίμεν καὶ μηχανοποιίας, καὶ σὴνδε φρέσθους (καὶ πρέσθους)
 ἀλλοίμενος φρόνισον σὴν εἶσιν καὶ δεόν ἡμῶν, καὶ βοήθησον ἡμῶν· καὶ ἔσχατα
 κινδυνεύουσιν· καὶ ἐξελέσθαι ἡμῶν συμφορῶν ὑδοκίμων· ἔραϊ, ὡς λέγουσιν
 (φ. 71α) λέγ' ὅσοις κακοῖς περιεσέσασμεν· ἀνάσθησιν σὴν, καὶ μὴ αἰούσῃ
 (καὶ αἰούσῃ) ἐν ἔλεος· ἵνα γὰρ ἀποσπρέψῃς τὸ φόβον σὴν ἀπ' ἡμῶν,
 διαλύσῃς τοὺς ἐπιπεμπέντους φόβους καὶ φόβους· παύσῃς τὰς θύλακας
 καὶ τὴν κακίαν· κούσασθαι τὴν κινδυνεύσασθαι (φ. 71β) ὀργὴν τοῦ θεοῦ καὶ
 δραῦσιν· καταπαύσασθαι τὰς ἐν κῆ μῆσῳ [ἡμῶν] στασίς καὶ παρακάς,
 καὶ εἰρήνην ἐράθῃσιν τοῖς δούλοῖς σου· ἵνα καὶ κακίαις ἐπιρροῖαις
 ἀποσπείσῃς καὶ ταύτης (καὶ ταύτης), ἀνακατήσθαι διηγετῶν τὰ σάδαι
 θύλακα· (φ. 72α) ἀλλ' ἐνλαῶδα γινόμενοι, τὰ ἰσθία τοῦ λόγου κατὰ σὴν
 καὶ ἐν τὸν ἀσφαλή τῆς σωτῆς παρακατήσθαι χεῖρα· τοῦτο δὲ αὐτὸς
 ἐρῶ φρόν ἡμῶν ἀδελφοί· μὴ ἀμετήμενος γινόμεθα περὶ τὴν ἐπιρροῖαν
 σα (καὶ ἐπιρροῖαν) καὶ φροσάσθαι (καὶ φροσάσθαι) ἡμῶν (φ. 72β). καὶ ἵνα
 σὸ δυνάμεθα δια' τῆς ἐργῆς τὴν εὐχαριστίαν προσφέρειν δια' τῆς κιν-
 δυνεύσασθαι ἡμῶν, ἀλλ' ἔργῳ καὶ δια' τῆς ῥηθίαν καὶ διενήσθαι
 τὴν εὐχαριστίαν τῆς κινδυνεύσασθαι τοῦ θεοῦ προσφέρειν· (φ. 73α) καὶ γὰρ σάσθαι
 [ἐρ] ἡμῶν τὸ κινδυνεύσασθαι ἐάν εἰς τοῖς φθάσασθαι εὐχαριστοὶ γινόμε-
 σα, καὶ τὴν φρόν τὰ θύλακα τῆς· παρακατήσθαι ἐπιρροῖαν, καὶ τῆς ἀσφα-
 ρῆσιν ἀσφαλῶ ἐπιρροῖαν, καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ κινδυνεύσασθαι καὶ θεοῦ
 (φ. 73β) καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, μεθ' οὗ καὶ σάσθαι καὶ τῆς
 παρακατήσθαι καὶ φροσάσθαι πνεύματι, ὁδὸς, κινδυνεύσασθαι, καὶ φροσάσθαι
 τῶν καὶ αἰεὶ καὶ ἐν τοῖς αἰῶνας καὶ αἰῶν· ἀμήν.

